

NOR (3) *sb m*

nor (2), **nur** (1); *nor Mącz* (2), *nur KochPhaen*.

o pochylone.

sg N nór (2). \diamond *pl N nurowie* (1).

SI stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Człowiek, który pływa pod wodą, nurkuje* (1) : Urinator, *Który nurkiem pływa/ nór/ norownik Mącz* 508d; [Volck Nnn2v].

2. *zool. Prawdopodobnie Podiceps cristatus Latr. (Rost); perkoz, nurek, ptak wodny z rodziny perkozów (Podicipedidae), żywiący się rybami i bezkręgowcami wodnymi; mergus Mącz* (2) : Mergus, *Nór/ ptak wodny nárzáyacy fie. Mącz* 218d; [Volck Nnn2v].

W porównaniu (1): *Przedsię y dziś/ y ząwśze/ na morzu okręty/ A my iáko nurowie/ częřtokroć brzeg święty Vpátruiem z dáleká/ w ten czás kiedy wály Biją KochPhaen* 11.

Cf **NOREK, NOROWNIK**

AKtt